Η Κυριακή του Θωμά

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 13 Απριλίου, 2018

Συναξάρι Πεντηκοσταρίου

Αυτή την Κυριακή, που είναι δεύτερη από το Πάσχα, εορτάζουμε τα εγκαίνια της Αναστάσεως του Χριστού και την ψηλάφηση του αποστόλου Θωμά.

Τα εγκαίνια, δηλαδή η υπενθύμιση σπουδαίων γεγονότων, ήταν αρχαία συνήθεια· κάθε χρόνο, όταν ερχόταν η μέρα κατά την οποία έγινε κάτι σπουδαίο, έκαναν την ετήσια μνήμη του, για να μη λησμονιούνται τα μεγάλα έργα.

Γι’ αυτό οι Εβραίοι πρώτα στα Γάλγαλα έκαναν το Πάσχα εγκαινίζοντας –δηλαδή ανακαλώντας στη μνήμη τους– τη διάβαση της Ερυθράς Θάλασσας· γι’ αυτό εγκαινίζεται από αυτούς και η σκηνή του Μαρτυρίου και η βασιλεία του Δαβίδ και όλα τα άλλα, για να μην τα αναφέρω ένα ένα.

Επειδή λοιπόν απ’ όλα τα γεγονότα το ασύγκριτα μέγιστο έργο που ξεπερνά κάθε έννοια είναι η Ανάσταση του Κυρίου, γι’ αυτό, όχι μόνο κάθε χρόνο την εορτάζουμε και την εγκαινίζουμε, αλλά πάντοτε και κάθε οκτώ μέρες.

Ο πρώτος λοιπόν εγκαινισμός της Ανάστασης είναι η παρούσα Κυριακή, η οποία μπορεί να λέγεται και όγδοη και πρώτη. Όγδοη μετρώντας από το Πάσχα και πρώτη ως αρχή όλων των άλλων. Και πάλι όγδοη, γιατί λαμβάνεται ως εικόνα της ατελεύτητης εκείνης ημέρας του μέλλοντα αιώνα, η οποία βέβαια θα είναι και πρώτη και μία, αφού νύχτα δεν θα τη διακόπτει.

Αυτά σχετικά με τα εγκαίνια.

Τα του Θωμά τώρα έγιναν ως εξής. Όταν ο Χριστός, το απόγευμα της ημέρας που αναστήθηκε, εμφανίστηκε στους Μαθητές, έλειπε ο Θωμάς. Όταν ήρθε και έμαθε την παρουσία του Χριστού, δεν πίστευε όχι μόνο ότι οι Μαθητές τον είδαν αναστημένο, αλλά ούτε ότι αναστήθηκε, αν και ο ίδιος ήταν ένας από τους δώδεκα.

Γι’ αυτό ο φιλάνθρωπος Κύριος, φροντίζοντας για τη σωτηρία του ενός και ταυτόχρονα κάνοντας θεία οικονομία, για να πιστοποιήσει περισσότερο την ανάστασή Του στους μεταγενέστερους, ήρθε πάλι ύστερα από οκτώ μέρες, με τις θύρες κλειστές κι ενώ ήταν παρών και ο Θωμάς, και αφού έδωσε τον συνήθη χαιρετισμό της ειρήνης, απευθύνθηκε στον Θωμά και είπε: «*Φέρε το δάχτυλό σου εδώ*

και δες τα χέρια μου, φέρε και το χέρι σου και βάλε το στην πλευρά μου, και μη γίνεσαι άπιστος αλλά πιστός. Επειδή δηλαδή δεν σου αρκούσε η όραση για να πεισθείς, αλλά ανέφερες και την αφή, βάλε το χέρι σου στην πλευρά μου»· πράγμα που φανερώνει ότι η πληγή της πλευράς ήταν μεγάλη, έτσι που χωρούσε το χέρι του.

Και κάνοντας αυτό ο Θωμάς και πιστεύοντας με την αφή –διότι του επιτράπηκε να δει και να κάνει αυτά στο άφθαρτο και απόλυτα θεωμένο σώμα, για να βεβαιωθεί– φώναξε: «***Ο Κύριός μου και ο Θεός μου***»· το πρώτο για τη σάρκα, το άλλο για τη θεότητα.

Του λέει τότε ο Χριστός: «***Πίστεψες επειδή με είδες· μακάριοι εκείνοι που πιστεύουν χωρίς να μ' έχουν δει!***»

Ο Θωμάς τώρα λέγεται Δίδυμος είτε γιατί γεννήθηκε μαζί με κάποιον άλλο είτε γιατί είχε κολλημένα τα δύο του δάκτυλα είτε γιατί απίστησε στην Ανάσταση. Άλλοι όμως λένε, και αυτό είναι το πιο σωστό, ότι το όνομα Θωμάς ερμηνεύεται Δίδυμος.

Αυτή λοιπόν ήταν η δεύτερη φανέρωση του Χριστού.

Η τρίτη ήταν στη θάλασσα της Τιβεριάδας. Έπειτα εμφανίστηκε στους Εμμαούς. Την πέμπτη φορά στη Γαλιλαία. Και όπως λένε, μέχρι την ανάληψη Του εμφανίστηκε ένδεκα φορές, και πολλά και υπερφυσικά θαύματα έκανε ενώπιον των μαθητών μετά την Ανάσταση, τα οποία δεν τα φανέρωνε στους πολλούς.

Αυτά οι ευαγγελιστές τα άφησαν και δεν τα έγραψαν, διότι δεν μπορούσαν να τα ακούσουν οι πολλοί που ζουν στον κόσμο, επειδή ήταν πολύ υψηλά και υπερφυσικά.

Με τις πρεσβείες του αποστόλου Θωμά, Χριστέ, Θεέ μας, ελέησέ μας. Αμήν.

(Διασκευή για την Κ.Ο. του κειμένου του Πεντηκοσταρίου)